

Dosarul nr. 2ra-196/19

Instanța de fond: Judecătoria Strășeni, sediul Central – S. Osoianu
Instanța de apel: CA Chișinău – V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Pascal,
în cauza civilă la acțiunea lui Ștefan Vlas împotriva lui Vasile Pascal cu
privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat în urma comiterii
infracțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a admis apelul declarat de către Ștefan Vlas, s-a casat hotărârea din data
de 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a emis o nouă
hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată,

constată:

La 24 noiembrie 2016 Ștefan Vlas a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vasile Pascal cu privire la repararea prejudiciului material în mărime
de 10 853,73 lei, prejudiciului moral estimat la suma de 25 000 lei, cauzat în urma
comiterii infracțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Ștefan Vlas a menționat că la 24 februarie 2012 Vasile
Pascal l-a lovit cu o bătă de lemn în regiunea capului și a corpului, în rezultatul
căreia i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de xxxxx, care conform
raporturilor de examinare medico-legale nr. 148 din data de 26 aprilie 2012 și nr.
39 din 26 februarie 2012 au fost calificate ca vătămări corporale ușoare.

Prin sentința Judecătoriei Strășeni din data de 29 iulie 2014 Vasile Pascal a
fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287, alin (3) al Codului penal, la
4 ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90
al Codului penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pentru o perioadă
de probațiune de 2 ani. Acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și
moral a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să
hotărască instanța civilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 18 decembrie 2015 procesul penal în privința lui Vasile Pascal a fost încetat cu atragerea lui la răspundere administrativă.

La 13 septembrie 2016 Curtea Supremă de Justiție a emis decizia prin care a casat decizia Curții de Apel Chișinău din data de 18 decembrie 2015, cu menținerea sentinței Judecătorei Strășeni din 29 iulie 2014.

Ștefan Vlas a indicat că prin acțiunile lui Vasile Pascal i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, astfel a fost nevoit să urmeze investigații și tratament îndelungat, suportând cheltuieli la etapa inițială în valoare de 5 261,23 lei, confirmate prin înscrisurile efectuate de medici în cartela medicală. Costul și faptul procurării medicamentelor prescrise au fost confirmate de directorul SRL „Sănătate-Farm”. La etapa ulterioară a tratamentului a suportat cheltuieli în mărime de 5 592,50 lei, confirmate prin bonurile fiscale ale farmaciilor, de unde au fost procurate medicamentele.

În opinia recurentului se consideră îndreptățit de a solicita repararea cheltuielilor suportate, ori faptul cauzării de către Vasile Pascal a vătămarilor corporale ușoare și cuantumului cheltuielilor au fost confirmate prin probele prezentate în susținerea acțiunii.

Ștefan Vlas a mai menționat că i s-a cauzat și prejudiciu moral, manifestat prin lezarea onoarei și demnității și înjosirea în fața tuturor persoanelor care au fost prezente la momentul comiterii infracțiunii, pe care îl estimează în sumă de 25 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 24 ianuarie 2018 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la Vasile Pascal în beneficiul lui Ștefan Vlas prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 10 853, 73 lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 4 500 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei în cauza penală în sumă de 1 317 lei și în folosul statului taxa de stat în sumă de 425, 61 lei, în rest acțiunea a fost respinsă. (f.d. 154, 158159, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 12 septembrie 2018 a admis apelul declarat de Vasile Pascal, a casat hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Central din data de 24 ianuarie 2018, a emis o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, a încasat de la Vasile Pascal în beneficiul lui Vlas Ștefan prejudiciul material în mărime de 5 490 lei, prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 4 500 lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizei în mărime de 1 317 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 265 lei, în rest a respins acțiunea ca neîntemeiată. (f.d. 74-75, 76-84, vol. II)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 27 noiembrie 2018 a depus recurs Vasile Pascal, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond. (f.d. 99-103, vol.II)

În motivarea recursului recurentul a indicat că atât instanța de apel, cât și instanța de fond au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Referitor la încălcarea normelor de drept procedural recurentul a indicat că prima instanță nu i-a oferit posibilitatea de a depune cereri suplimentare, probe în susținerea poziției sale, precum și a referinței. A examinat cauza în lipsa sa și a avocatului nou numit prin decizia privind acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat nr.1900/ACC din 01 decembrie 2017.

La 10 ianuarie 2018 Ștefan Vlas a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Vasile Pascal, prin care a solicitat considerarea recursului inadmisibil.(f.d. 121-122, vol. II)

La 23 ianuarie 2018 Vasile Pascal a depus supliment la cererea de recurs, având aceiași solicitări, însă suplimentar a mai menționat că prejudiciul material dispus spre încasare nu este probat, ori altercația dintre aceștia a avut loc la data de 24 aprilie 2012, iar bonurile de plată sunt eliberate în anul 2013.

Mai mult, în urma altercației și el a avut de suferit, iar Ștefan Vlas a fost sancționat contravențional. (f.d. 124-134, vol.II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 12 septembrie 2018, potrivit plicului anexat la materialele dosarului recurentul a recepționat decizia contestată la data de 13 octombrie 2018. (f.d. 114, vol.II)

În aceste circumstanțe recursul declarat de către Vasile Pascal la data de 27 noiembrie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Vasile Pascal este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Vasile Pascal asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Pascal inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Vasile Pascal, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas